

Amb quines prioritats enfronta el seu primer inici de curs?

—En el Departament d'Ensenyament sempre diem que els canvis són a llarg termini. Les prioritats no canvien cada curs. El que hem de fer és deixar les bases per a un bon sistema educatiu. I els tres principals reptes que ens hem marcat com a Govern són el desplegament de la llei d'educació de Catalunya, el desplegament de la llei de formació i qualificació professional i una atenció específica en els alumnes amb més necessitats.

A partir d'aquí en deriven molts altres. Però els estratègics són aquestes tres, perquè som molt conscients que l'educació és l'instrument més potent de progrés personal i professional. Per tant, ens hem de centrar en els aspectes que afavoreixin que això sigui possible.

—Si bé és cert que s'han creat 789 places de mestres, els sindicats denuncien que són insuficients. Comissions Obreres diu que en falten 7.000 i l'US-TEC parla de més d'11.000.

—Hem de tenir en compte dues coses. En primer lloc, que el sistema públic creix. El sistema públic, concertat i privat ha crescut en 7.000 alumnes, però els 798 mestres són només a l'escola pública. Hi ha aquesta aposta.

Els sindicats fan una reivindicació que és legítima, però, quan parlen d'aquestes xifres, ho demanen perquè els docents facin dues hores lectives menys, que és el que feien abans. Amb la sisena hora es van reduir de 25 a 23 hores de classe a primària i de 20 a 18 hores de classe a la secundària. Fan una reivindicació legítima: tornem a reduir aquestes dues. Per tant, això es tradueix en la necessitat de professorat.

Però hem de tenir en compte que les hores de dedicació a l'alumne s'han incrementat, no han disminuït. Enguany, amb aquests 798 mestres més, donem resposta no sols a les necessitats d'escolarització, sinó també a les necessitats de l'escola inclusiva i dels centres de màxima complexitat.

MERITXELL RUIZ

«Sense pressupostos, els diners de la gent reverteixen en Montoro»

Meritxell Ruiz (Reus, 1978) és la consellera d'una legislatura que vol ser curta en una àrea que requereix polítiques a llarg termini: Ensenyament. El seu departament és un dels que més recursos gestiona de la Generalitat de Catalunya. I assegura que, amb uns pressupostos aprovats, podria disposar-ne de més encara.

*Entrevista de Nicolas Tomás
Fotografies de Jordi Play*

—Un altre punt crític és el dels professors substituïts.

—Sí. De fet, en el nostre projecte de pressupostos hi havia unes previsions d'anar millorant les substitucions. Però malauradament, com no hem pogut ni debatre els pressupostos, això no ha estat possible. Aquesta continuarà sent la nostra prioritat. Hem anat millorant. Hi ha casos que no esperem al desè o el quinzè dia com diu el reial decret de Madrid. Però evidentment voldríem millorar més, sempre que això vagi acompanyat dels pressupostos que necessitem per fer-ho.

—La realitat és que cap grup de l'oposició no els va voler admetre a tràmit. Hi ha hagut una atribució de culpes recíproca. Des del Govern es va fer prou per teixir una entesa?

—Jo no en culpo ningú. El Govern va presentar al Parlament uns pressupostos per debatre'ls. I de vegades ens oblidem

de les funcions de cadascú. El Govern el que ha de fer és una proposta, i on s'ha de debatre és al Parlament. Per tant, la voluntat de poder arribar a acords, i per tant modificar alguns dels nostres posicionaments, hi era.

El problema és que t'han de deixar debatre'ls. Si no ens els deixen debatre, no ho podem fer. Tu pots estar no d'acord amb una proposta, per això tens el tràmit. Però continuarem fent pedagogia. Estic segura que tindrem més suports amb els nous pressupostos. Si coincidim en un tema com l'educació, entenc que podem tenir suports suficients.

—Amb els pressupostos que van plantejar, s'haurien pogut revertir algunes de les retallades fetes durant la crisi?

—Enguany tenim més recursos, i és important saber-ho. Però evidentment en podríem haver disposat de més, si haguéssim tingut pressupostos. Hem de poder explicar, sense cap mena d'agror,

que per primera vegada la Generalitat de Catalunya disposava de 1.100 milions d'euros extres per a serveis a les persones, dels quals la gran majoria -870 milions- anava a polítiques socials.

Si aquest pressupost no es pot tramitar, com estem en la situació en què estem, aquests diners se'ls queda Madrid. No en disposem per als nostres ciutadans. Si no tens pressupostos, són diners de la gent que no han pogut revertir en la gent, sinó que han revertit en el senyor Montoro.

—Mentre el Govern reivindica la sobirania del Parlament, després el mateix Govern desobeeix el Parlament quan es tracta del concert de les escoles que separen per sexe.

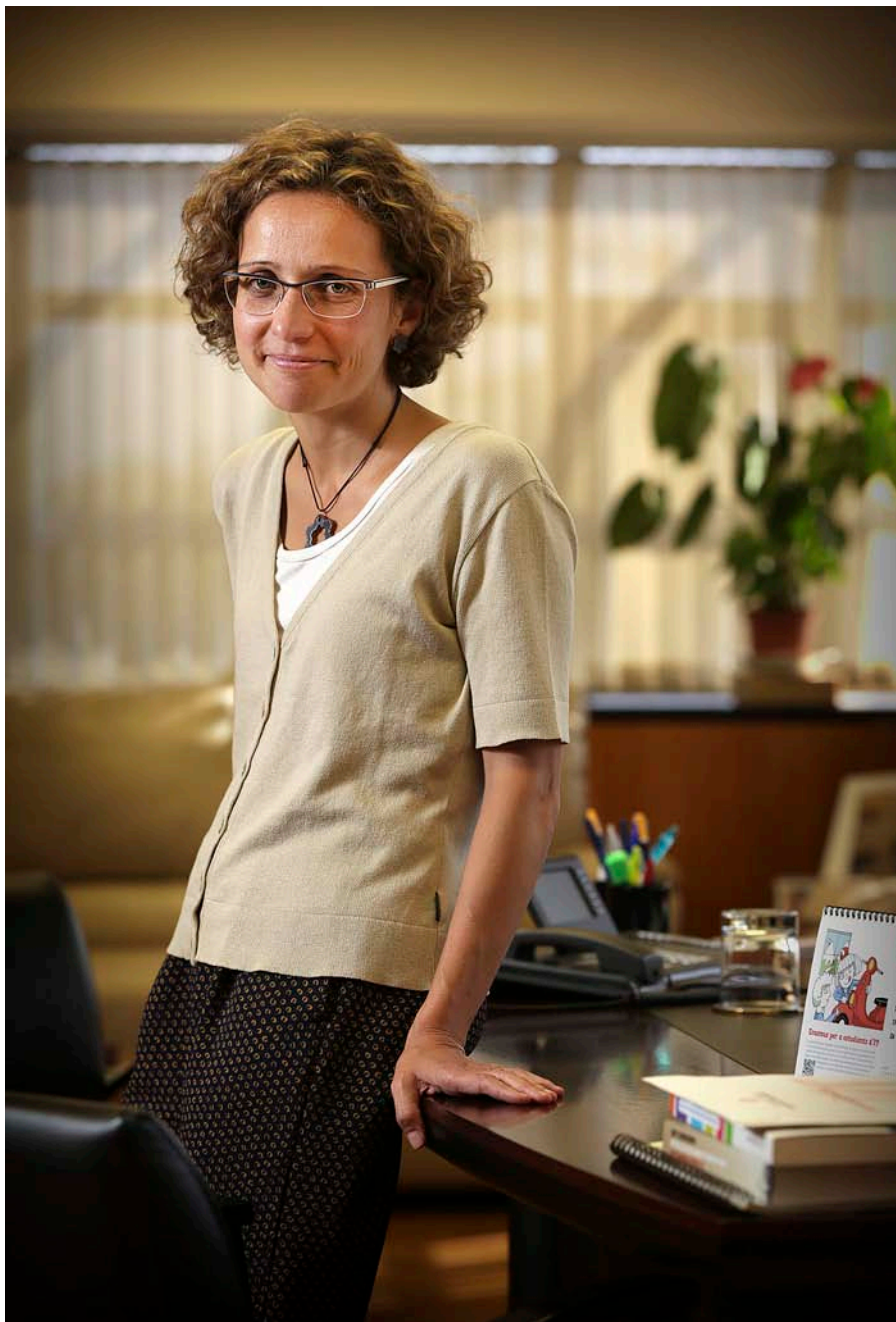
—No hi ha hagut incompliment. La llei diu el que diu. No hi ha cap competència autònoma que hagi pogut fer res diferent, perquè la llei és la mateixa per a tothom. En tot cas, es poden fer plantejaments a futur. No podem incomplir una llei que és pròpia.

—El passat agost, el Govern va acordar presentar un requeriment contra les revàlides previstes en la Lomce. Fins on estan disposats a arribar?

—Fins on hem arribat, que és a recórrer-hi en contra absolutament de tot. No hi ha cap competència autònoma que hi hagi recorregut contra tantes coses com Catalunya. Nosaltres estem molt convençuts que la nostra defensa del model educatiu és la bona, i no ho és la Lomce. No té cap mena de sentit, i ho hem denunciat.

La Lomce té molts problemes. Un d'important que és competencial i d'atac a la llengua. Però no sols això, sinó també de plantejament pedagògic. Per què estem en contra de les revàlides, a part de la usurpació de competències? Perquè el Ministeri planteja una avaluació fent-ne un mal ús. Plantegen una avaluació igual per a tothom que et condicioni el títol d'ESO o batxillerat. Això no és pedagògic. Qui ha d'avaluar l'alumne és el docent que està al centre i cada dia fa el seguiment de l'alumne. Dir a tot l'alumnat de quart d'ESO que ha de fer el mateix examen i que es juga el títol en aquell examen d'aquell dia és tancar moltes portes.

Hem recorregut tant contra el decret de desplegament del currículum de secundària, que va en una línia diferent a Europa, com el decret de les revàlides. I

el que hem dit a les famílies és que per aquest curs no pateixin, que l'avaluació que farem és la que anàvem fent.

—Aquest curs no són obligatòries, les revàlides, però el curs pròxim sí que ho seran. Estan disposats a desobeir?

—És que jo crec que hi haurà un canvi segur. Perquè el mateix ministre ja ha dit que no té el consens que ha de tenir i s'ha de replantejar, i ha començat a fer propostes. No li quedarà més remei, i més en la situació política actual. Tenim un any per tornar a repetir els arguments

pedagògics i competencials que hem posat damunt la taula. La mateixa Europa va en un camí diferent d'Espanya. En tot cas, nosaltres continuarem desplegant la nostra llei d'educació.

—A Catalunya, des de la recuperació de la democràcia, hi ha hagut un consens al voltant de la immersió. Fins i tot el PP el respectava. Ara, però, emergeix un nou actor que trenca aquest consens.

—Perquè fan ideologia. El pitjor que li podem fer a l'educació és fer-ne ideo- →

→ logia. L'objectiu que hem de tenir és que els nostres alumnes, quan acabin l'escolarització, dominin el català i el castellà i tinguin el coneixement òptim d'una llengua estrangera. I això ho ha garantit la immersió, que dona igualtat d'oportunitats i cohesió i garanteix que compartim un patrimoni cultural i lingüístic.

Però no ens quedem aquí, sinó que ja estem avançant cap al plurilingüisme. Volem que tinguin coneixement d'una segona llengua estrangera. Aquest suposat trilingüisme que venen ells és caduc. Fins i tot la Unió Europea ja parla d'un model plurilingüe. Això és el que estem treballant aquí. Això ho garanteixes fent, com diuen ells, un 30%, un 30% i un 30%? Això no és pedagògic.

Al voltant del 60% dels centres de Catalunya ja fan una matèria que no és de llengua en una altra llengua. Ara el que volem és una altra llengua estrangera. I sobretot que això ni malmeti la cohesió ni perjudiqui els alumnes. Si tu tens un alumne de primer d'ESO a qui li costa la competència matemàtica, només falta que la hi facis fer en anglès. És això el que necessita aquell alumne per aprendre anglès? Segurament no aprendrà ni anglès ni matemàtiques.

—Quina solució han donat als pares que volen escolaritzar els seus fills en castellà?

—Nosaltres hem recorregut contra els reconeixements que s'han fet des del Ministeri. Perquè entenem que aquesta no és la mesura. Malgrat això, que

tinguem coneixement, només són unes 140 sol·licituds, de les quals el Ministeri n'ha aprovat 50. Nosaltres hem presentat al·legacions en totes elles, perquè el que entenem és que el que hem de garantir com a sistema és el domini plurilingüe. La llengua no és un problema a Catalunya com ens volen fer veure.

—Abans assenyalava la formació professional com una de les prioritats. Potser és la gran oblidada.

«Aquest suposat trilingüisme que ven Ciutadans és caduc. Fins i tot la Unió Europea ja parla de model plurilingüe»

—Socialment encara és oblidada, però no a nivells de centres. Aquest curs començaran més de 7.000 alumnes en una formació professional dual, que vol dir que part del seu aprenentatge el fan en una empresa, en un entorn real i amb uns problemes reals. La formació professional realment a Catalunya ha fet molts avenços.

Ara el que necessitem és que la societat realment hi confii. El teixit empresarial de Catalunya reclama vocacions industrials, i no en tenim. Per tant, hem

de conscienciar que la formació professional és bona per donar resposta a les necessitats. És una gran oportunitat de futur, amb una inserció laboral superior a la universitat. Tenim una estructura atípica: molts estudiants amb només estudis primaris, pocs tècnics i molts universitaris. Això no és així a Europa.

—Un dels assumptes més espinosos que ha hagut de gestionar com a consellera és el dels abusos als Maristes. Aquells casos tan xocants els han fet replantejar els protocols?

—Hem revisat els protocols que hi havia, perquè, si es torna a donar una situació com aquesta, tinguem tots els mecanismes establerts de com hem d'actuar. Des del departament sempre diem que, en el moment en què has d'activar un protocol, vol dir que ja hi ha una persona de qui s'ha abusat. En aquell moment ja tenim un problema greu i una vida destrossada.

Però també hem apostat molt per la prevenció. Ens hem fixat en aquells elements que cal treballar amb els alumnes perquè identifiquin quines conductes no són acceptables. També treballem l'autoestima, que sàpiguen dir que no, i que en el moment que tinguin un problema ho puguin dir.

Evidentment, si, per desgràcia, tota aquesta prevenció no serveix per evitar casos d'abusos, cal tenir totes les administracions ben conjuntades per donar-hi resposta com més aviat millor. Som molt conscients del drama i del trencament de vida que això suposa per a un nano.

—La seva predecessora, Irene Rigau, ha acabat al banc dels acusats per haver obert els col·legis el 9N. Vostè estaria disposada a passar pel mateix per un hipotètic referèndum unilateral?

—Tots al Govern estem disposats a arribar fins al final del procés, perquè així ens hi hem compromès. Tenim un full de ruta al qual la ciutadania va donar suport de manera majoritària, i evidentment a partir d'aquí estem oberts a altres possibilitats, conscients que som 62 diputats i no 68. Si volem culminar el procés, hem d'estar oberts a diferents propostes. Estem aquí per això, amb les conseqüències que això suposi. Ara: les coses les hem de fer i les hem de fer bé. El que no podem i no farem de cap manera és un salt al buit. •